

El perfil

Miquel Riera / mriera@presencia.cat

L'escriptor constant

“

Vicenç Pagès viu un moment destacat. Ha guanyat el Sant Jordi i ha rebut el Premi Nacional de Cultura

Vicenç Pagès amb un exemplar de la seva última novel·la.
MANEL LLADÓ

Vicenç Pagès viu un moment destacat com a escriptor. La seva última novel·la, *Dies de frontera* (Proa), guanyadora del premi Sant Jordi 2013, és entre les més venudes i aquesta última setmana ha estat guardonat amb un dels Premis Nacionals de Cultura, tot un honor a l'abast de pocs autors. L'escriptor figuerenc recull d'aquesta manera els fruits de la feina constant, gairebé de formigueta, feta des de fa més de vint-i-cinc anys. Una feina amb dues vessants, la més coneguda, com a escriptor, i la més de supervivència, per dir-ho d'alguna manera, que és la de crític literari en diferents mitjans, entre ells, i durant molt temps, aquesta revista, una col·laboració actualment traspasada a Cultura, el suplement setmanal de llibres i arts d'El Punt Avui.

Com a escriptor, Pagès es va donar a conèixer l'any 1989, quan va guanyar la Biennal de Barcelona en l'apartat de literatura. Vicenç Pagès va aconseguir el seu primer reconeixement destacat cinc anys després amb *El món d'Horaci* (Empúries), la seva primera novel·la. Dos anys més tard va publicar *Carta a la reina d'Anglaterra*, també a Empúries, una novel·la amb què va aconseguir un notable èxit.

El 1998 va rebre el premi Documenta, amb un recull de contes, *En companyia de l'altra* (Edicions 62). No va ser fins al 2003 quan va tornar a la novel·la. Va ser amb *La felicitat no és completa*, amb què va acon-

Vicenç Pagès

Nascut a Figueres el 1963 i establert des de fa anys a Torroella de Montgrí, Vicenç Pagès no ha deixat pràcticament de publicar des que l'any 1990 va treure el seu primer llibre, el recull de contes *Cercles d'infinites combinacions* (Empúries). Des de llavors ha rebut alguns dels premis més destacats de la literatura catalana, entre ells, el premi Sant Jordi, per la seva última novel·la, *Dies de frontera*.

seguir el premi Sant Joan. L'any següent rebria un nou guardó, el Mercè Rodoreda, pel recull *El poeta i altres contes* (Proa). El 2009 és un any important per a Pagès, quan publica una de les seves obres més notables, *Els jugadors de whist* (Empúries), que situa en la Figueres de la seva infantesa i adolescència. Un relat commovedor que relliga del tot amb la seva última novel·la, *Dies de frontera* (Proa), situada també a l'Alt Empordà i a la seva capital, Figueres. Dues novel·les en què Pagès demostra ser un implacable observador del comportament humà i dels seus costums, fins i tot els més banals i

intranscendents. Tot un univers en el qual no manca mai un fi sentit de l'humor. Una mirada divertida que sovint trobem en els seus escrits setmanals a Cultura i en les seves crítiques literàries, publicades des de finals dels anys vuitanta en mitjans com ara *Diari de Barcelona*, *El Periódico*, *El Punt*, *Presència* i *L'Avenç*. Una especial visió de la literatura expressada també en una de les seves obres més destacades, *De Robinson Crusoe a Peter Pan. Un cànon de literatura juvenil* (Proa), que hauria de ser de consulta obligada a escoles, instituts i totes les llars del país.

Un nom, un món

Xevi Planas / xplanas@presencia.cat

Fernando Betancor

“

Betancor creu que Catalunya té el tigre agafat per la cua i que Rajoy pagarà un cost molt alt

Fernando Betancor és un economista establert a Madrid procedent dels Estats Units, on va néixer en una família originària de l'Uruguai. Vilaweb ha difós la lúcida anàlisi del procés sobiranista de Catalunya que aquest economista ha publicat en un article al seu blog. Segons Betancor, el procés pot prendre a partir d'ara cinc camins: el de l'acceptació del marc polític actual, el del referèndum no oficial, el del referèndum no autoritzat, el de les eleccions plebiscitàries i el de la declaració unilateral d'independència.

Betancor dona un zero per cent de probabilitats al primer camí. Un referèndum no oficial, com el del mes passat al Vènet,

seria per a l'analista un pas entre la capitulació i el referèndum no autoritzat. No el veu viable perquè no és imaginable que a partir dels resultats d'un referèndum no oficial el govern espanyol pacti un referèndum oficial. En opinió de Betancor, el referèndum no autoritzat és la hipòtesi més probable, tot i que comportaria conseqüències difícils de gestionar. Segons ell, la segona hipòtesi més probable és la convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya en clau plebiscitària, en les quals considera que les forces independentistes obtindrien un gran èxit. La declaració unilateral d'independència és l'opció que menys suport internacional generaria, se-

gons Betancor, que creu que només s'activarà si els altres camins finalment no acaben duent enlloc.

“Estic convençut que el lideratge català s'ha embarcat en un camí sense retorn. Ara té el tigre agafat per la cua i no el pot deixar anar”, conclou Betancor.

Rajoy haurà de mullar-se: “La pilota aviat tornarà a la cort de Rajoy, que haurà de decidir si accepta la decisió de Catalunya o si empenen un procés que molt probablement acabaria en la repressió i el vessament de sang. En qualsevol cas, el cost serà alt per a ell personalment, per a la seva nació i per al futur de la integració europea.”